

8

DANSK
LOKOMOTIV
TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. AUGUST 1976 - 76. ÅRGANG

8

Indhold:

Forbrug ctr. bevilling	2
Folketingsbetjent	3
Ny færge til DSB	6
Tillidslægen skriver	7
Nye aftaler ved DSB	9
Arbejdsliv	10
Nyt fra Arbejdernes Landsbank	13
Fra sommerlandet	14
Indkomstpolitik bydende nødvendig ...	15
Katastrofale huslejestigninger	16
Personalialia	18-19
DSB skolens kursusplan 1976/77	19

Redaktører:
K. B. Knudsen
(ansvarshavende)
G. A. Rasmussen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

DSB barslede i juli måned med et cirkulære om personaleforbruget, som viser stigende tendens. Man vil sikre sig, at forbruget i dette finansår ikke overstiger bevillingerne. Det kan derfor ikke påregnes, at ledige stillinger automatisk genbesættes. Det gælder alle stillinger.

Der er ikke noget at sige til, at der fra ledelsens side gøres de kraftigste anstrengelser for at få virksomheden til at køre rationelt og effektivt. Personaleorganisationerne prøver naturligvis på inden for samarbejdets ramme at støtte DSB på fornuftig måde; men der ligger ikke heri noget udtryk for absolut enighed med ledelsen i ethvert forhold.

Lokomotivpersonalet har ikke de bedste erfaringer m.h.t. opfyldelse af overenskomstmæssige forpligtigelser. Vi er jo med næsten regelmæssighed rendt ind i »pukler« af tilgodehavende fri- og feriedage, et område som vi betragter som yderst ømfindtligt. Tjenestens karakter kræver opfyldelse af frihedsbestemmelserne. Vi er inde i en »opbygningsperiode«, så vi får mulighed for en personaledekning på vort område, der sikrer driftens afvikling uden en masse krumspring fra tjenestefordelernes side for at få det hele til at løbe rundt.

Der skal være overensstemmelse mellem forbrug og bevilling. Ja, vi er ikke i tvivl om, at DSB søger den overensstemmelse. Det kan derfor virke lidt virkelighedsfjernt, når de bevilgende politiske instanser f.eks. kan meddele, at der på et eksakt område skal spares et bestemt beløb, når det virkelig forbrugte ikke udgør mere end en trediedel. Også bevillingssystemet er blevet så indviklet, at den højre hånd ikke ved hvad den venstre foretager sig. Det er til gengæld en bagvendt forestilling, når man laver besparelser på områder, som ville give højere produktivitet og bedre forretning af virksomheden. Det fører aldrig til noget godt, når man blot kigger på beløb og siger: vi snupper noget her. Man bør først og fremmest tænke på konsekvenserne.

I den samtale, som vi bringer i dette nummer af medlemsbladet med overinspektør *Sv. Jacobsen*, kommer vi ind på, hvilke opgaver en folketingsbetjent har, – og på hans arbejdsvilkår og hans organisationsforhold m.v.

Sv. Jacobsen har været ansat i over 40 år på Christiansborg, heraf ca. 37 år som folketingsbetjent; og de sidste fem–seks år som overinspektør.

Vi indleder samtalen med at spørge Sv. Jacobsen:

Hvor mange år har du været ansat her i Folketinget?

I 42 år.

På prøve

Ansattes du straks som fast mand – som tjenestemand?

Nej; det første år – fra 1933–34 – var et prøveår; det bliver derfor ikke regnet med i ancienniteten.

Fra hvilken dato fastansattes du?

Fra 1.10.1934.

Hvordan aflønnedes du i prøveåret?

Jeg var på timeløn. Jeg fik 1 kr. i timen de første tre måneder; og derefter sattes den op til 1,25 kr. – Og ofte var der kun 32 ugentlige timer. Og hele sommeren var Folketinget hjemsendt på ferie.

Hvordan kom du i tanke om at søge ind som folketingsbetjent?

Jeg er udlært som maskinarbejder. Men på det tidspunkt, jeg blev udlært, var der megen arbejdsløshed – og jeg søgte forskellige jobs.

A. M. Hansen

Havde du bekendte blandt folketingsmedlemmerne?

Jeg havde familiebekendtskab. Det var den radikale politiker A. M. Hansen, den senere undervisningsminister i befrielsesregeringen: Jeg talte med ham. Men der var intet på det tidspunkt; men jeg

lagde en ansøgning ind. Og så i 1933 kom der brev fra daværende bureauchef *Lauesgaard*, at jeg kunne komme på prøve, på timeløn. Og således begyndte jeg den 1.10.1933.

Staunings venlighed

Th. Stauning var det store navn, i dansk politik, da du begyndte herinde?

Ja; han var jo en patriark – også her i huset.

Kom du på talefod med Stauning?

Ja, hvis man havde et eller andet ærinde til ham; men han var en mand af få ord, men meget forstående og venlig, når der var noget, man tjenstligt skulle tale med ham om.

Kan du konkret berette om et sådant møde – eller samtale med Stauning?

Ja. Om torsdagen kom der ofte folk, – »af almenheden« – tror jeg nok det hed dengang! F.eks. husker jeg, at der en torsdag kom et par ældre tobaksarbejdere op til mig og spurgte efter at have navngivet sig, om de ikke kunne få adgang til at tale med statsministeren. Jeg havde på det tidspunkt vagten foran Folketingssalen; og jeg gik ind til Stauning og meddelte, at der var den og den derude, der gerne ville tale med ham. – Så rejste Stauning sig, gik herind, hvor vi nu sidder i det lille ministerværelse (bag ministerbænkene), trak sin tegnebog frem og tog en pengeseddel eller to op og sagde derpå til mig, idet han rakte mig kuverten med pengene: »Hils – og sig, at de kan komme en anden dag, hvor jeg har bedre tid.« – Stauning kunne ved sådanne og andre lejligheder vise en hjælpsomhed og venlighed, der var helt enestående.

Poul Hartling

Statsministre af anden partifarve har du også – og ofte – mødt på nært hold i dit arbejde?

Ja! En jeg måske tør sige, at jeg kender særdeles vel er *Poul Hartling*. Han er en meget behagelig mand, som man let kommer på talefod med.

Organisering – løn

Hvor mange folketingsbetjente er der nu?

I øjeblikket 58. Det er mange; men det er også et meget stort hus at betjene.

Hvordan er man organiseret?

Vi har vor egen organisation – en tjenestemandorganisation, der fører sine egne forhandlinger.

Ligger aflønningen på linie med f.eks. politibetjente?

Ja; men vi har nok en smule mere p.g.a., at Folketinget disponerer over personalet hele året – og i alle døgnets 24 timer!

Har I overarbejdsbetaling?

Nej; vi har intet, der hedder sådan! Hvis vi er her 16 timer – så er der ikke noget, der hedder overarbejdspenge! Vi møder næste dag efter den mødeplan, der var lagt.

Men lønnen stiger med ancienniteten?

Ja; – ligesom andre tjenestemænd.

Hvordan er jeres organisation bygget op?

Betjentforeningen har en bestyrelse med formand, kasserer m.v.; som alle andre organisationer af denne karakter har det.

Og der er forhandlingsret?

Ja; vi forhandler med Folketingets bureauchef; og vi har ret til at forhandle direkte med Folketingets præsidium.

Og samarbejdsudvalg?

Det har vi her i huset, som man har det alle andre steder. Her i dette

udvalg tages problemer af arbejdsmæssig karakter op; – og vi ser så at komme overens vedrørende disse ting.

Arbejdstilrettelæggelse

Vil du sige lidt om arbejdets tilrettelæggelse for folketingsbetjentene?

Det er ikke nemt at tilrettelægge arbejdet, fordi det jo er Folketingets arbejde, der tilrettelægges det fra dag til dag, – og fra time til time.

Hvis vi nu følger din egen arbejdsdag – hvordan forløber den?

Jeg kommer ved ni-tiden – går derpå gennem huset og hilser på personalet.

Du er overinspektør, hvad indebærer det?

Jeg har de tjenstlige ting og opgaver vedrørende det uniformerede personale, d.v.s. fordeling af arbejdet; – og hvis der meldes om sygdom, er det min opgave at tilrettelægge arbejdet sådan, at huset kan fungere. Desuden har jeg ansvaret for *Meddelelsescentralen*, der er et led i hele den rationalisering, der har fundet sted i huset for at spare personale.

Når det er overstået tager jeg tjenstelister ind og kikker på dem. Og så kan det ske, at der pludselig kommer et lovforslag, som man skal tage stilling til, hvornår det skal være oppe i salen. Forslaget må ikke deles ud, før ministeren går på talerstolen! Og alt i mens dette ordnes bliver der ofte ringet til mig snart om det ene, snart om det andet tjenstlige spørgsmål.

Og så er klokken vel ca. 13?

Ja, – og så begynder mødet i Folketinget. – Og det betyder gerne, at jeg tager mig en lille tur op på tilhørerspladserne for at iagttage, hvordan det ser ud med publikum.

Om man måske som følge af dagsordene kan vente uroligheder?

Hvis det er så, skal man sørge for, at der netop kommer godt med betjente til at tage sig af det! – Og så er der en række andre tjenstlige ting, der trænger sig på. – Når så klokken er fire – halvfem, siger man til sig selv, at nu er møderne nok snart forbi. – Men så *pludselig* kan det ske, at der stilles en dagsorden, og så bliver mødet afbrudt. Og så er der partimøder! Og så bliver møderne stadigvæk afbrudt! Og klokken kan på den måde blive elleve eller tolv om natten!

Natarbejde

Og dagsordenerne skal skrives og mangfoldiggøres?

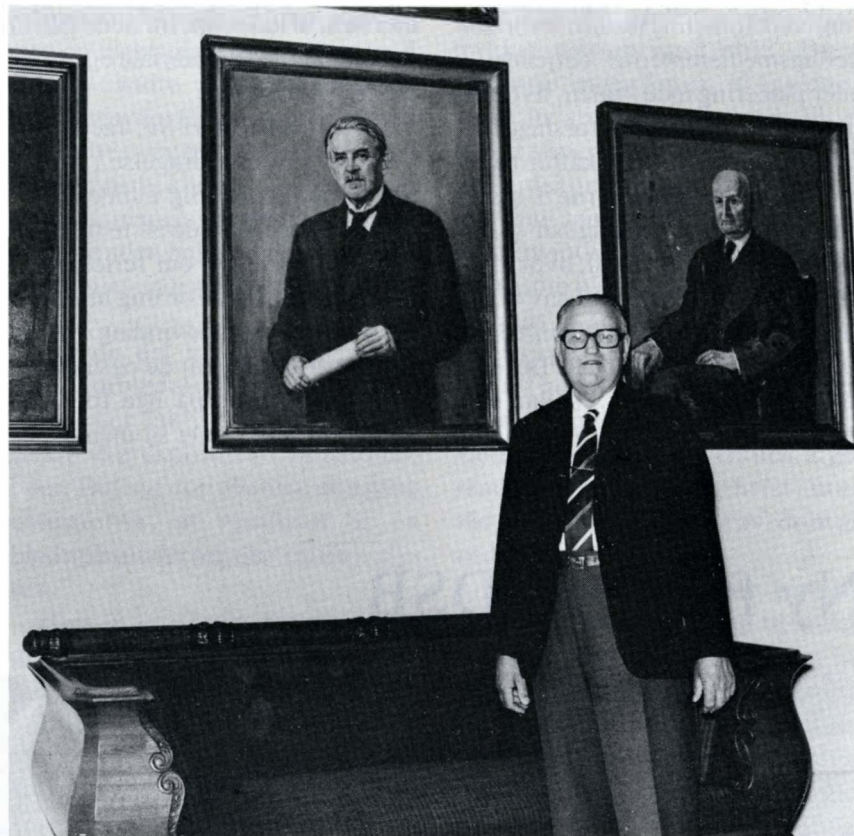
Ja. – Og de skal fordeles i huset og til pressen; og det er vor opgave.

Fredag den 4. juni var jo et godt eksempel på, hvordan det kan gå?

Ja; der var generaldebat i tinget, og så skulle der sluttes af og medlemmerne rejse hjem på ferie. Vi begyndte kl. 9 om morgenen; jeg regnede med, at man kunne være færdig allerede om formiddagen, inden kl. 12. Og så skete der det, at det hele trak ud; der stilledes nye dagsordener. Og Venstres ledere var til begravelse med Jens Foged, – og det bevirkede yderligere udsættelser! Man udsatte; og man udsatte! Og resultatet blev, at da mødet i tinget var færdigt, – og jeg derefter kunne gå ud af huset var klokken fem minutter i tre om natten!

Og det var uden overarbejdspenge?

Ja, sådan er det nu engang! Og jeg vil gerne sige, at i det øjeblik vi

forlangte otte timers arbejdsdag, så kunne dette hus ikke fungere! Så skulle vi i hvert fald have et meget, meget større personale.

Tilfredshed

Er I tilfredse med dette forhold?

Før nogen bliver ansat taler tillidsmanden for Betjentforeningen og jeg med de pågældende. Og vi forklarer dem, hvilke tjensteforhold, der er herinde – og at det er vilkårene. De ved det altså i forvejen! Der bliver ikke stukket noget under stolen! Hvis Folketinget pludselig bliver kaldt ind, må betjentene indstille sig på at bliver kaldt hjem. Jeg er selv tre gange blevet kaldt hjem fra min ferie.

Ferie – uddannelse

Hvordan tilrettelægges jeres ferie?

Den tilrettelægger vi selv. Det blander administrationen sig ikke i. Jeg udarbejder gerne en liste. – Mellem Betjentforeningens bestyrelse og mig er der et tillidsforhold. Jeg præsenterer udkastet; og det behandles så på et bestyrelsesmøde; og er der nogen anker, kommer de med dem. Det er sket meget få gange!

Der er ingen uddannelse for de ansatte?

Nej; ikke udover, at de selvfølgelig kommer rundt omkring i huset; men de får ikke tjensteopgaver med ansvar, før de har været her et stykke tid. De kommer ud med ældre betjente og bliver lært op. Man begynder i betjentstuen med såkaldt »bygang« i huset, – og ud af huset. Altså budtjeneste, som man sagde i svundne tider. Senere sætte man så ind på de forskellige pladser f.eks. portvagt, eller place-

ring ved folketingsalen, hvor folketingsmedlemmerne betjenes, – eller placering inde i salen, hvor betjentene fordeler lovforslag, betænkninger m.m., og skaffer materiale, som medlemmerne i øvrigt har brug for. Og endelig har vi den nye Meddelelsescentral, hvor hvert medlem har sin box med navn; heri lægges materialet til medlemmerne. Og de kan så hente det her. Det er et led i rationaliseringen. Vi kan ikke mere have det sådan, at medlem-

merne skal ledes op, for at de kan få det omhandlede materiale og øvrige papirer udleveret.

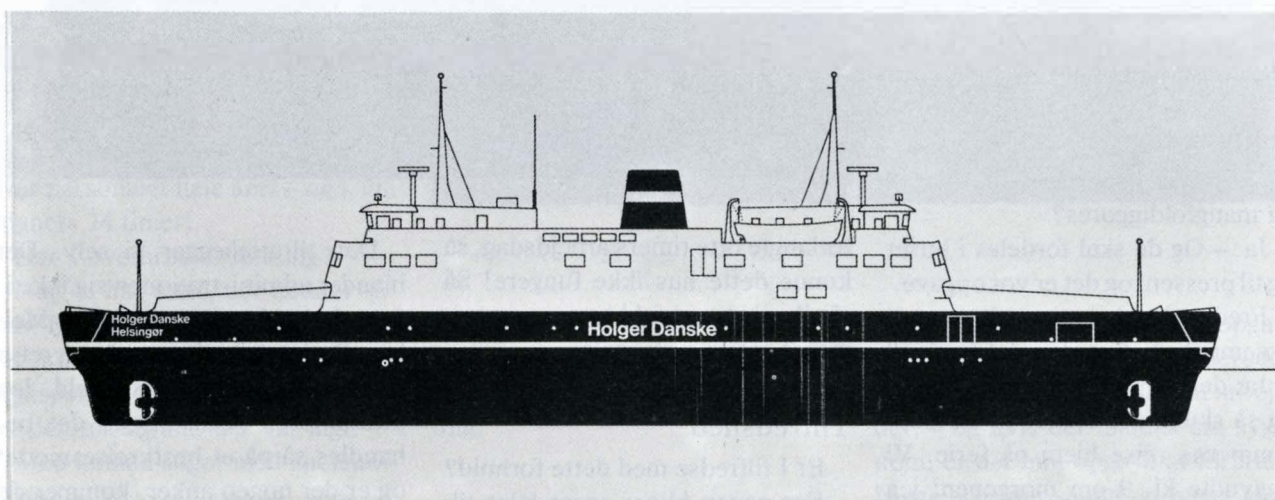
Til slut spørger vi Sv. Jacobsen:

Er der nogen tildragelse i Folketinget, som du særlig mindes?

Ja; da jeg oplevede afstemningen ved 3. behandling om ferieloven i maj måned 1935. For mig at se var det en vældig landvinding for de danske arbejdere, at de også fik ret til at holde ferie på lige fod med andre borgere. – Og så mindes jeg

den 9. april 1940, da Danmark blev besat. Det var den tristeste dag! Det gjorde et uhyggeligt, dybt indtryk her i huset. Det var som en klam hånd, der blev lagt på vort folkestyre. – Og naturligvis mindes jeg med stor glæde den 9. maj 1945: Jeg stod nede ved kongeporten, da kongen kom; og jeg skulle sørge for, at han kom ind. Kongen blev båret op af Falck-folkene. Det var et bevægende øjeblik, da kongen og rigsdagens medlemmer mødtes.

Ny færge til DSB

Onsdag den 23. juni d.å. blev DSB's nye færge til Helsingør–Helsingborg-overfarten, »Holger Danske« præsenteret for offentligheden i form af en indbudt kreds fra Sverige og Danmark bl.a. fra Ålborg Skibsværft, der har bygget færgen.

Som det sig hører og bør, blev der holdt en del taler bl.a. af afdelingschef E. Rolsted Jensen, DSB, der i en indskudt sætning fastslog etatsens ønske om en snarlig tunnelforbindelse mellem de to byer.

Dette var værftets direktør S. M. Krag ikke enig i, og det er vel forståeligt, set fra den side.

Om den nye færge i øvrigt.

Den del, der er til rådighed for passagererne, fremtræder i en hel ny stil, som bryder med den gammelkendte, der var en blanding af elegance og komfort til den mere enkle, som virker meget tiltalende. Man skal nok vende sig til de mørke farver på skot og dæk, men i restauranten virker borde og serve-

ringsdisk som det helt centrale, hvad der må være en naturlig ting. Som gæst har man en forudannelse af at være velkommen, så man må komplimentere værftets og DSB's medarbejdere med et vellykket samarbejde og ønske kunderne til lykke med en dejlig færge, der nu står til deres rådighed.

Tillidslægen skriver –

dr. Axel H. Schliesner tillidslæge DSB,
skriver i sit indlæg om B. 44 og vægten

I medlemskredsen har bredt sig den opfattelse, at DSB har strammet betingelserne for overholdelse af visse vægtgrænser for lokomotivpersonalet. Det er imidlertid ikke tilfældet. Formular B 44 er blevet ændret, og i modsætning til tidligere skal der i alle tilfælde gives oplysning om højde og vægt! Men den individuelle behandling af disse ting er uændret. Iøvrigt har foreningen efter aftale med DSB nu mulighed for, ved regelmæssigt tilbagevendende møder mellem tillidslægen, DSB og DLF at gennemgå hvert enkelt svageliges forhold. Dette har bl.a. også ført til denne artikels fremkomst.

Med stor interesse har jeg læst hr. S. Juul Madsens indlæg i Dansk Lokomotiv Tidende nr. 6/76. Læge Svend Olesens erfaringer er ganske i overensstemmelse med mine, og iøvrigt er jeg næsten på alle punkter enig i de synspunkter, som fremgår af indlægget. – Jeg har også med interesse læst hr. Sven Thomsens indlæg i samme nummer. Jeg er knap så enig med hr. Sven Thomsen, idet jeg mener, at indlægget, i hvert fald læst med mine øjne, tilsyneladende indeholder et par misforståelser.

På mit sidste møde den 9/6 1976, med repræsentanter for Dansk Lokomotivmands Forening, velfærdskontoret, maskinafdelingen og sundhedsstyrelsen, fik jeg af formanden for Dansk Lokomotivmands Forening til gennemsyn 3 skrivelser fra lokalforeninger til hovedbestyrelsen omhandlende spørgsmålet om henstillinger om vægtreduktion, idet alle 3 skrivelser gav udtryk for, at der var indført en ny kurs.

Dette er ikke tilfældet, og jeg fik en opfordring til i Dansk Lokomotiv Tidende at redegøre for mine synspunkter.

Som jo alle ved, er lokomotivførere og elektroførere sammen med enkelte andre personalegrupper, hvor hensynet til driftens sikkerhed må sættes meget højt, placeret i DSB's risikoklasse 1. Dette har gennem mange år medført, at de pågældendes helbred regelmæssigt har skullet undersøges mindst hvert 5. år.

For en del år siden benyttede man i forbindelse hermed en lægeattest, der faktisk svarede til den gamle »kørekortattest« til automobiler. Det var dog allerede den gang obligatorisk, at resultatet af en blodtryksundersøgelse skulle oplyses.

Hvis en attest var »blank«, skete der ikke mere, og der blev først indhentet en attest igen om 5 år.

Alle attester, der ikke var »blanke«, er blevet forelagt generaldirektoratets tillidslæge, en stilling, som jeg har haft siden maj 1956. – I en række tilfælde måtte man bede om helbredsundersøgelse med kortere mellemrum, og i nogle tilfælde måtte det henstilles, at den pågældende lokomotivfører alene blev anvendt til rangering, evt. kun i dagarbejdstiden, og i andre tilfælde måtte man desværre henstille, at den pågældende blev førtidspensioneret på grund af sygelighed.

Da jeg havde vurderet disse attester, og det drejer sig om ca. 400 om året, igennem 5–6 år, så konstaterede jeg, at en lokomotivfører, som måske havde et blodtryk lige i overkanten af det normale, 45 år gammel, 5 år senere havde et blodtryk, der var steget mere eller mindre, og som i givet fald nu blev behandlet med et blodtryksnedsættende middel. Samtidig konstaterede jeg, at der syntes at være en meget nøje sammenhæng mellem den pågældendes vægt og den gennem årene konstaterede blodtryksforhøjelse. Hvis vægten steg, og somme-

tider ikke ubetydeligt, så steg blodtrykket næsten også altid. Dette medførte, at jeg for ca. 10 år siden i mine indstillinger gik over til at skrive til personalekontoret (senere velfærdskontoret), at hvis det var tjenstligt muligt, ville jeg henstille, at lokomotivføreren blev gjort opmærksom på, at efter mit skøn ville det dels af hensyn til lokomotivføreren egnet helbred fremover, men også af hensyn til hans mulighed for fortsat uindskrænket anvendelse, være af betydning, eventuelt afgørende betydning, at han helst i samråd med sin egen læge prøvede at gå ned i vægt.

Disse henstillinger gav gennem små 10 år ikke anledning til anden reaktion, end at en lang række lokomotivførere tog henstillingen til efterretning, og jeg kunne konstatere ved ny helbredsundersøgelse, at hvis de havde holdt vægten, og specielt hvis de havde tabt i vægt, var blodtrykket ikke steget, men var tværtimod faldet. De fleste praktiserende læger syntes at være interesserede i dette samarbejde, som vel kan karakteriseres som en form for forebyggende opsøgende arbejde.

Fra 1/1 1976 blev lægeattesten (B 44) efter aftale med sundhedsstyrelsen ændret. Det væsentligste spørgsmål var stadig, om den undersøgte led af »sygdomme eller sygdomssymptomer, som skønnes af betydning for evnen til at føre motorlokomotiver eller motorvogne (såsom forhøjet blodtryk, hjerte-, nyre- eller hjernelidelse herunder evt. anden lidelse i centralnervesystemet) sukkersyge eller psykiatrisk lidelse«.

Samtidig blev på attesten indført, at lægerne ved den primære udfyldelse skulle oplyse den undersøgte aktuelle højde i cm uden sko og aktuelle vægt uden sko, overtøj og jakke. Endvidere blev indført den

bestemmelse, at lokomotivførere, der var i fast rangertur, nu også skulle have deres helbred vurderet hvert 5. år.

Det er først herefter, at problemet om vægt, forhøjet blodtryk og hjertelidelse tilsyneladende er blevet aktuelt blandt de undersøgte, idet velfærdskontoret har fået fremsendt en række lægeerklæringer omhandlende lokomotivførere, der ikke tidligere har været under regelmæssig lægekontrol.

Jeg mener, det på dette tidspunkt vil være naturligt kort at redegøre for min egen stilling. Som tillidslæge ved DSB er det i en aktuel sag min første opgave at tage stilling til driftens sikkerhed. Den har 1. prioritet, og uanset den lange række af tekniske sikkerhedsmæssige foranstaltninger, som gennem tiderne er etableret, så kommer man ikke uden om, at der desværre stadig må regnes med et menneskeligt moment. Først i anden række kommer desværre i den aktuelle sag hensynet til lokomotivførerens personlige forhold. – Men når nu den aktuelle primære vurdering er foretaget, og jeg må udbede mig en ny erklæring, f.eks. om ½, 1 eller 2 år, så ville jeg da være et bæst, hvis jeg på dette tidspunkt ikke gjorde forsøg på at varetage lokomotivførerens personlige helbredsmæssige forhold, og det er det, jeg har gjort i mine henstillinger, og hvor jeg altid har tilrådet, at det sker i samarbejde med lokomotivførerens sædvanlige læge. Om man så vil følge mit råd eller lade være, ja det har jeg ingen indflydelse på, men det har kun været ment som et råd og ikke som et diktat. Til gengæld har jeg så set, at hvis rådet er fulgt, så er det mange gange fremhævet af lægen, at lokomotivføreren angiver at befinde sig væsentlig bedre, og jeg har konstateret vægttab fra en overvægt på

Uddrag af væggtabel for voksne

Højde cm		Fyldt alder				
		25–29	30–34	35–39	40–44	45–69
165	Vægt	65.8	66.8	67.8	67.9	70.4
	+25%	82.2	83.5	84.8	84.9	88.0
	+30%	85.5	86.8	88.1	88.3	91.5
	+35%	88.8	90.2	91.5	91.7	95.0
	+40%	92.1	93.5	94.9	95.1	98.6
170	Vægt	69.2	70.6	71.8	72.4	74.5
	+25%	86.5	88.2	89.8	90.5	93.1
	+30%	90.0	91.8	93.3	94.1	96.8
	+35%	93.4	95.3	96.9	97.7	100.6
	+40%	96.9	98.8	100.5	101.4	104.3
175	Vægt	72.6	74.3	75.7	76.8	78.6
	+25%	90.8	92.9	94.6	96.0	98.2
	+30%	94.4	96.6	98.4	99.8	102.2
	+35%	98.0	100.3	102.2	103.7	106.1
	+40%	101.6	104.0	106.0	107.5	110.0
180	Vægt	75.9	78.1	79.6	81.3	82.7
	+25%	94.9	97.6	99.5	101.6	103.4
	+30%	98.7	101.5	103.5	105.7	107.5
	+35%	102.5	105.4	107.5	109.8	111.6
	+40%	106.3	109.3	111.4	113.8	115.8
185	Vægt	79.3	81.9	83.5	85.7	86.8
	+25%	99.1	102.4	104.1	107.1	108.5
	+30%	103.1	106.5	108.6	111.4	112.8
	+35%	107.1	110.6	112.7	115.7	117.2
	+40%	111.0	114.7	116.9	120.0	121.5

over 40% til normalvægt, hvor blodtrykket samtidig er blevet normalt uden brug af blodtryksnedsættende midler.

Jeg vil slet ikke komme ind på de desværre mange lokomotivførere, som i forbindelse med deres blodtryksforhøjelse, overvægt og stress får blodpropper i hjertekransårerne, og hvis de kommer sig i hvert fald efter Sundhedsstyrelsens afgørelser alene vil kunne anvendes ved rangertjeneste med henvisning til, at muligheden for et nyt anfald er 6–8 gange større, når man har haft den første blodprop end forinden.

Ud fra nogle af indlæggene fra lokalforeningerne får man det indtryk, at det hele er »skrivebordsarbejde og foregår efter et skema«. Det gør det bestemt ikke. I hver enkelt sag indgår i vurderingen

spørgsmålet om lokomotivførerens alder og hans højde og derefter hans vægt, og så er man nødt til at anvende tabeller, der er udarbejdet på basis af mindst 100.000 undersøgelser for at finde ud af, hvad normalvægten er. De tabeller, der bruges i Danmark, viser iøvrigt, set internationalt, for høje gennemsnitstal, og det kommer i hvert fald ikke den pågældende aktuelt til skade. Som eksempel anføres nedenfor væggtabellerne i forbindelse med en højde på 165 cm, 170 cm, 175 cm, 180 cm og 185 cm i aldersgrupperne fra 25–69 år. Overfor velfærdskontoret anfører jeg altid, hvad gennemsnitsvægten ud fra højde og alder vil være, og mine henstillinger om forsøg på reduktion af vægten kommer først på tale, hvis det drejer sig om en overvægt på mere end

Nye aftaler ved DSB –

bl.a. om time og dagpenge

12–15%. Meget ofte er der desværre tale om en overvægt på 20–25%, ja op til 40% med statistisk risiko for ganske betydelig forøget sygelighed på grund af hjerte-blodtrykslidelse og blodprop i hjertet.

Hvis man ser efter i en medicinsk lærebog under overvægt, så er definitionen: »En tilstand, hvor legemsvægten på grund af fedtaflejring er mere end 10% over idealvægten«. – Det tilføjes: »Idealvægten, gennemsnittet af folkevægten er en funktion af højde, køn og alder; den findes ud fra tabeller, der i reglen har for høje tal, *da idealvægten bør falde med alderen*; man bør regne med gennemsnitsvægten ved 25–30 årsalderen og sætte en vis margen til hver side«.

En af lokalafdelingerne har anført, at man mener, at de nye retningslinier, som altså ikke er nye, også vil have betydning i forbindelse med ansøgning om højere stillinger. I forbindelse med sådan ansøgning kommer velfærdskontorets oplysninger om helbredserklæringer normalt ikke ind i billedet, medmindre statens helbredsnavn ved antagelsen eller fast ansættelse har krævet skærpede betingelser som følge af overvægt allerede på ansættelsestidspunktet, og normalt godtager helbredsnavnet uden bemærkninger en overvægt hos de unge, der antages, på op til 20–25%. Over 25%’s overvægt vil medføre skærpede betingelser som regel i 10 år.

Jeg håber, det ovenstående har redegjort for de problemer, som er rejst, og jeg vil gerne vende tilbage til hr. Sven Thomsens slutbemærkning om, at »alle hoveder kan da ikke passe i den samme automat«. Det er jeg ganske enig med hr. Thomsen i, men de passer heldigvis heller ikke i automaten efter hver konkret personlig vurdering.

Generaldirektoratet og Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg om overenskomstansatpersonalesovergang til tjenstemandsansættelse.

1. Hvert fulde års (12 måneders) beskæftigelse som overenskomstansat inden for samme arbejdsområde umiddelbart forud for ansættelsen som tjenstemand medfører afkortning af prøvetiden med 6 måneder.

2. For personalegrupper, hvor der er fastsat en intern uddannelse med prøve som betingelse for varig ansættelse, ansættes overenskomstansatte ikke direkte som tjenstemænd, men de pågældende ansøgere udpeges i stedet til ansættelse efter gennemgået uddannelse og prøve. Helbredsattester m.v. indhentes forud for denne udpegnings, men de pågældende bevarer deres status som overenskomstansatte under uddannelsen. Ved den endelige ansættelse som tjenstemand medregnes uddannelsestiden i den overenskomstid, der lægges til grund for afkortning af tiden som prøveansat.

3. For overenskomstansatte, hvor særlige forhold f.eks. helbredstilstand gør sig gældende, kan der individuelt fastsættes en (længere) prøvetid, der afviger fra foranstående hovedregel.

4. Indplacering på løntrin iforbindelse med tjenstemandsansættelsen foretages ivoøvrigt efter reglerne i kapitel II i cirkulære nr. 275 af 6. november 1970 om fastsættelse af lønanciennitet ved ansættelse som tjenstemand.

5. Den med Jernbaneforeningen den 28.1.1974 indgåede aftale vedrørende prøveansættelse af lokomotiv-, vogn- og værkmestre berøres ikke af foranstående.

6. Aftalen træder i kraft den 1.4.1976, idet der dog for de enkelte personalegrupper af hensyn til de

tjensteanciennitetsmæssige forhold kan aftales en kortere overgangsperiode.

Bortset fra midlertidig tjeneste ved et administrationskontor e.lign. – kan der i følgende tilfælde for så vidt der ikke oppebæres kørepenge, sejlpenge, time- og dagpenge, fraværsgodtgørelse eller selvbefordringsgodtgørelse ydes godtgørelse efter § 6 i ovennævnte aftale om time- og dagpenge:

- 1) Ved tjeneste uden for København og Frederiksberg såfremt rejsen strækker sig ud over 2 km fra tjenestestedet, og tjenesten medfører et fravær fra tjenestestedet på mindst 3 timer.
- 2) Ved tjensterejser inden for København og Frederiksberg, når den pågældende derved har været fjernet mere end 4 km fra sit hjemsted, og rejsen har medført et fravær fra hjemstedet af mindst 4 timer.

Afstandsberegningen foretages ad nærmeste jernbanestrækning fra den nærmest hjemstedet (mødestedet) beliggende station (hovedbygning) til vedkommende arbejdssted. For personale stationeret ved driftsdepot Københavns Godsbanegård og centralværkstedet København regnes afstanden fra Dybbølsbro.

Beløbet vil kunne nedsættes, såfremt det vil stå i et urimeligt misforhold til de tjenstemanden påførte merudgifter til forplejning.

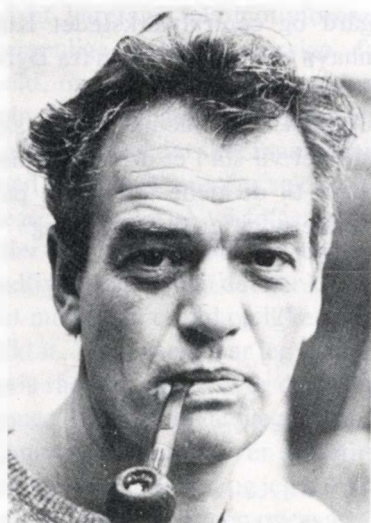
JOHN NEHM

Det var sygdom der gjorde John Nehm til forfatter. Men det var hans erfaringer fra arbejdslivet der gjorde ham til arbejderforfatter.

Han havde ikke sat pen til papiret, før han omkring 1970 blev syg, meget syg, efter at have været arbejdsleder på en papirvirksomhed. – Det var da jeg gik og ravede rundt oppe på Montebello, jeg begyndte at skrive digte. De første digte Nehm fik offentliggjort i lokalbladene i Ølstykke handlede om blomster og bier og andet kønt. Folkene på Gyldendal som han sendte sine digte til, sagde han skulle prøve at skrive prosa. Det gjorde han da radioens litterære afdeling søgte efter noveller fra arbejdspladsen. Radioserien hed »Prosa fra arbejdspladsen«. Foruden Nehm debuterede Erik Frank Hansen i denne serie. For Nehm blev det efterhånden til så mange noveller i radioen at der var nok til en samling. Den kom hos Fremad sidste år under titlen, »Man går ind ad en port«.

Bogen fik fine anmeldelser, tv-interview ved Birgitte Hesselå, og allerede til efteråret kommer en ny bog af John Nehm, »Ståsted søges«. Erindringer fra 1940 til 53 om hvordan en dreng oplever besættelsen, får en forkvaklet skolegang, søger ind ved militæret, fortryder osv.

John Nehm forener den nødvendige følsomhed og den nødvendige sproglige fantasi med erfaringer fra arbejdspladser. Han gik ud af skolen som 14-årig. Indtil han var en snes år, var han på utallige arbejdspladser. Når han var et sted to måneder, var det længe. John Nehm kan ikke bare skrive. Han har noget at skrive om. Indtil nu er han det bedste eksempel på, at der blandt arbejderne går ægte forfattertalenter omkring.

Pudse-Knud hedder sådan fordi han pudser kaffekander ovre på metalvarefabrikken. Pudse-Knud kommer somme tider til at hedde noget andet, når nogen af gutterne skal være morsomme, og det skønt jeg aldrig har set ham sammen med en pige. Det var Pudse-Knud, som jeg iøvrig spillede harmonika sammen med, som fortalte mig, at de manglede en dreng til pudsestuen. Du ved, det er jo helvedes beskidt sa han og viste mig sine grabber, som hade den farve, som man ku tænke sig man ville få hvis man gravede sin oldemor op. Jeg beundrede Knud fordi han trods sine fede kleptomanpølser spillede så eminent på harmonika.

Vi sad på førstesalen i hans forældres kolonihavehus og spillede noget fantasi over temaet, »invitation til dans«. Knud har et vindue, herfra kan man se de andre haver, og længst nede ses tydeligt den fabrikk, som han pudser kaffekander på. Vi sidder som sagt og spiller, og er ret tillukket i masken af bar koncentration. Vi har det eddermamer som blommen i et æg, sir Knud langsomt. Værkfører Karlsen er et nosseforvirret klummerhode. Direktøren er et langt skidehus, han ka komme på inspektion engang imellem, men det er sjældent. Akkorden er go nok, man kan snyde ad helvede til, for Karlsen er en røv til at regne. Knud og jeg er omtrent lige gamle, 17 et halvt, så vores løn er ikke så stor. Vi kan slave som mænd, men får betaling som arbejdsdreng. Jeg sir, at det ku være man sku ta og snoske derover. For jeg er urolig det sted jeg er, ja, alle de steder jeg har været. Jeg går med drømme om at blive en skidedygtig harmonikaspieler, komme ud i verden og opleve noget. I stedet sad jeg på en mindre dødsyng maskinfabrik og lokkede huller dagen lang. Det

var akkord, og når jeg sådan sad og lokkede og drømte, ku det ske jeg i anfald af irritation knaldede på med de forbandede huller. Men så kom de andre farende og sa, at jeg var skide usolidarisk når jeg sådan ødelagde akkorden.

Jeg vil ikke ødelægge noget. Så jeg sidder som regel en gang om ugen og lokker imaginære huller, for at vise min solidaritet. Men kaffekander? Hvorfor ikke, det lød sku da hyggeligt.

Skønt jeg har dette job på maskinfabrikken, vader jeg alligevel over på kaffekandefabrikken tidlig næste morgen. Jeg har jo lært ikke at smide det skidne vand bort, før man har det rene.

Jeg går direkte ind i pudsestuen, hvor jeg møder Pudse-Knuds fede grin længst nede. Foruden ham står der fire drenge og pudser løs. Man sku tro man var kommet ind i et bageri, så hvidt var der. Et pulver som mindede om hvedemel hang tykt i luften. Ligemeget hvor man så hen lå dette stof tykt og hvidt. Hvergang drengene dypede deres klude, stod der en sky om dem. Der er en helvedes larm, ja ikke fra maskiner, men drengene fløjter, og ikke den samme melodi. For enden af værkstedet sidder en ældre tynd skallet mand med briller på en stol, skrivebordet han har foran sig er klasket sammen af nogle store træ-kasser. Knud nikker grinende til mig og peger skjult på den ældre, som så altså måtte være den herre, Knud i går betegnede som den nosseforvirrede. Jeg kommer nærmere. Den ældre skriver i en postbog. Jeg banker på hans kasser. Han ser ikke op. Strækker bare fem fingre ud i luften, hvilket vel ska betyde, et øjeblik. Han klasker bogen i med et smæld, ser så lige på min mave. Han er åbenbart i en anden verden. Endelig ser han op. Men Knud har

hele tiden stået og efterlignet den gamles manerer, og når han gør den slags, er han ret komisk. Så da jeg ska se den gamle i øjenen og sige noget, er det kropumuligt for mig at skjule et grin. Den ældre sir, at jeg ka læsse af ved rampen. Så rejser han sig og kigger på drengenes arbejde. Knud er på siden af mig. Han er på grænsen til at flække af grin. Hva sa jeg sir han rystende af grin, pis i hodet, ikke.

Jeg er henne hos den gamle igen og prikker ham i ryggen. Han vender sig forvirret. Jeg forklarer ham at jeg søger arbejde. Nå, smiler han og jeg troed du var en anden, det var meget, som du ligner ham. Han taler meget rask, det går så stærkt, at det ene ord truer med at overlape det andet, og så trykker han hele tiden med pegefingern på en løs gul fortand. Han ser ellers rar ud, som en gammel hyggelig onkel. Begynde med det samme, plaprer han gennem pegefingern. Jeg nikker, jeg er iført arbejdstøj, og er klart til at gå i krig.

Det så ud til at være et menneskeligt arbejde det her, alle stod og sludrede og fløjtede og Knud stod og grinede. Den gamle, eller Karl- sen, skrev mit navn op, det gik meget langsomt, ind i mellem hævede han sin stemme og råbte: hold lige kæft. Det hjalp lige fedt, der blev fløjtet og grinet og sludderen gik, dette arbejde var åbenbart noget man ku lave i blinde.

Karl- sen fik omsider stavet til mit navn, og fulgte mig hen til Knuds bord, hvor der stod stavler af kaffe- kander, som skulle pudsas, og der- fra ned i nogle store kasser med træuld, som var placeret under bordet. Karl- sen tog en ren klud og dypede den ned i det hvide pulver, som jeg fik at vide var wienerkalk. Karl- sen pudsede og pudsede, men blev ustandselig afbrudt af drengene,

som klagede over, at nu var der ikke mere af det, og nu kneb det med det. Karl- sens øjne rullede. Drengene stod bag hans ryg og gjorde nar, der blev grinet. Karl- sen fløj tilbage til sit skrivebord, og noterede på en seddel det han skulle huske, tilbage til mig, pudse videre, bare puds i ring sa han. Drengene var der hele tiden og tog gas på ham. Akkord hylede de, vi troed vi var på akkord, og så har vi ingen varer, sikke noget lort, det var lissom Karl- sen hoppede og dansede, brillerne var røget ned på næsen, sveden haglede fra hans pande.

Jeg hade sgu ond af ham, ham ku man altså gøre ved hvad man ville, og drengene, der var på akkord, sad nu på deres røv og svingede demonstrativt med benene, sure fordi de ikke hade flere kander at pudse. Karl- sen småløb over gården, og et øjeblik efter kom han farende med to store kasser på en sækkevogn ovre fra fabrikken. Vi stod alle henne ved vinduerne og så hans anstrengelser. På gårdspladsen var fliserne kørt i stykker af lastvogne, så det var svært at køre lige med sækkevogn der. En af drengene, en lille bred fyr, råbte at det sku more ham, hvis den gamle skaldede idiot ville vælte med hele lortet. Karl- sen væltede. Ud røg en stor part af kander. Jeg måtte ta mig til ørerne for det jubelbrøl, der nu gjaldede i stuen. Vi må sgu hjælpe ham sa jeg. De gloede lynhurtigt på mig. Hjælpe den gamle åndsvage rystepik, er du rigtig rund mand, lad ham bare bipse med sit lort, imes ka vi bare fixe akkorden, for idioten er på den, bare han ska tælle til ti, det var den lille brede, der hade talt. Knud stod og slog sig på lårene af grin, tårerne løb ned ad hans kinder, hva sa jeg lo han, her går det edderhugme godt. Men hvorfor ber han ikke en af os om at hjælpe spurgte jeg ham. Han

tør sgu ikke svarede Knud, ka du ikke se, at den er sprøjtegal med nervesystemet.

Der gik vel et kvarterstid før Karl- sen omsider med held fik fumlet kasserne ind i pudsestuen. Han begyndte nu at sortere de kander fra, som var blevet bulet ved faldet. Jeg stod sammen med Knud og pudsede og iagttog Karl- sens anstrengelser med de store kasser. Drengene der manglede kander stod og ventede med hænderne i siden. Endelig ku de komme igang. Karl- sen sku lige til at sætte sig svedt og forpustet ved sit skrivebord, da jeg så den lille brede gemme en stor beholder med wienerkalk bag nogle sække med klude, han så sig omkring med et smøret grin og råbte: det er kraftedme åndsvagt at være på akkord her, så mangler der det ene, så det andet, wienerkalk, der er ingen kalk.

Drengene stod og prikkede til hinanden og nikkede mod Karl- sen, som tørrede sveden af panden med en rystende hånd. Er der ikke mere kalk, sa han hæst, det var da underligt. Ja, underligt ikke, gavede den lille brede, men det ka vi fandme ikke klare den med, med den lortekakkord. Karl- sen rettede ustandselig på sine briller, som hele tiden røg ned på næsen, tog sig til sin løse fortand og sa spagt, jamen så må jeg jo helre. Han hjulede atter ud i gården og skramlede afsted med sin sækkevogn. Det der ka du kraftedme da ikke være bekendt, sa jeg og så på den lille. Åh hva sa han, og kom lissom truende nærmere, den lille svumpukkel der, har sgu godt af en lille løvetur. Gak i låget du ved, han gik grinende hen til de andre. Det kogte i mit bryst, det her ku jeg sgu altså ikke rigtig snuppe. Knud stod og rystede på hodet, som om han ville sige: fald ned makker, det må du sgu vænne dig til.

Drengene havde atter sat sig på røven og røg cigaretter og sludrede og studerede nogle lange hvide sedler, som Knud fortalte var de akkordsedler, som skulle udfyldes og afleveres om aftenen, og som man ku skrive hva faen man ville på. Karlsten skrev altid under, så ugelønnen var ret fed. Endelig dukkede Karlsten op i gården med en tromle wienerkalk. Den lille snupede lynhurtigt den gemte beholder frem fra kludene, og drengene begyndte grinende at pudse igen. Karlsten kom trillende ind med kalken, standsede midt i lokalet og pustede. Drengene fløjtede og pudsede. Karlsten så på drengene, derfra på sin tromle. Hva har du der sa den lille og vendte sig mod ham. Wienerkalk sa Karlsten forpustet og spærrede øjnene op, I hade jo ikke noget. Ikke noget at pudse med lod den lilles forundrede stemme. Nu ska du eddermamer holde op Karlsten, der står da en hel tromle her, han pegede på den.

Drengene var blevet stille, de stirrede alle på ham. Karlsten sank noget. Så tog han brillerne af og åndede på dem, og begyndte at pudse dem i sin kittel. Nå, sa han lavmælt, I hade altså noget. Det har vi sgu da haft hele tiden sa den lille, hva faen kommer du rendende med mere for. Det sled i mit inderste. Karlsten så ynkelig ud. Jeg syns jeg opdagede lidt gråd i hans stemme da han sae. Jeg syns du sae I ikke hade noget, men så må jeg vel ha hørt forkert. Det er da bare noget du har drømt, sa den lille med påtaget hjælsom stemme, vi har sgu da oceaner af det lort stående her. Han vendte sig mod drengene, som brølede af grin. Karlsten satte sig nu ved sit skrivebord, og begyndte at skrive noget. Ind igennem fløjteriet kunne man svagt høre hans: hold lige kæft. Han lægger bogen fra sig,

Tegning af Helle-Vibeke Erichsen

som om han har opgivet. Han sidder og ser frem for sig og vipper tankefuldt med pegefingern på den løse fortand. Det er blevet frokost. Man kan gå over på fabrikken og spise, men det er der ingen der gør. Vi sidder alle på de støvede borde og holder frokostpause. Kun Karlsten forsvinder den halve time.

Er det sådan hver dag, spørger jeg Knud, jae, nikker han gumlende, ham ka man sparke i røven, og så vil han alligevel vende sig og sie undskyld, knald i låget, som du ser. Efter frokost er der lissom sket en forandring med Karlsten. Nu undersøger han drengenes arbejde, som i morges, og hans stemme har fået mere kraft. Drengene griner ikke så

meget mere. Jeg er vant til at rubbe neglene, så jeg har fået pudset lige så mange kander som Knud. Karlsten går forbi mig, nikker og siger fint fint. Jeg tror klokken vel var blevet omkring to. Karlsten var faldet sammen igen. Drengene fløjtede, sludrede og grinede igen. Karlsten var ude i et pakkerum, travlt optaget af at pakke kander, så de var klar til fragtmanden, som skulle komme ved tretiden. Den lille brede var gået i aktion igen.

Jeg så ham ta Karlstens briller fra skrivebordet, og gemme dem i tromlen med kalk. Jeg var så jeg rystede, dette her var for strengt. Jeg hørte et par af drengene sige, at det ku man sgu ikke. Men den lille

grinede: op i røven med ham, nu tar vi sgu noget pis på ham igen. Karl- sen kom ind med træld hængende allevegne. Der var blevet helt stille. Han gik hen til skrivebordet og så undersøgende på det, så begyndte han at kigge under bordet. Den lille brede kom til. Hva leder du efter Karl- sen, er der noget jeg ka hjælpe med. Mine briller peb Karl- sen, de er borte, jeg ska skrive, jeg ka ikke se uden dem. Den lille lavede øjne til drengene og begyndte alvorligt at lede med under bordet. Der var kun en enkelt der lo. Jeg kunne ikke stå for mere. Jeg gik hen og stak hånden ned i wienerkalken, trak brillerne frem, pustede støvet af dem, og rakte dem til Karl- sen. Han så taknemlig ud, sa tak, satte dem på og begyndte at skrive sine følgesed- ler. Den lille brede så hadsk på mig, for forbi mig og hviskede: møjdyr.

Der var blevet bomstille i stuen. Knud var osse alvorlig og pudsede på livet løs. Her ville jeg ikke være. Jeg ville ikke være med til at øde- lægge dette menneske. Fragtman- den kom. Karl- sen knoklede med de færdige kasser ude i gården. Sta- digvæk denne stilhed. Så kom han, den lille brede. Han ga mig et kraf- tigt nakkedrag, så håret røg ned i øjnene. Sådan en ny idiot, hva hel- vede bilder sådan én sig ind. Alle slap kanderne og stirrede på os. Jeg har aldrig været bange for et rask slagsmål hvis det gjaldt, og jeg re- agerer altid lynhurtigt. Jeg ramlede min højre af al kraft lige ind i ma- sken på ham så han røg over mod nogle nypudsede kander, som var stablet op. Der lød et øredøvende spektakel. Den lille rejste sig og holdt sig for næsen, som blødt kraftigt, det var ikke sådan ment pustede han. Jeg vendte mig dir- rende og begyndte at pudse videre, det ku måske hjælpe på den lille original.

Næe, her ville jeg fandme ikke være. Pludselig mærkede jeg en hænge på min ryg, det hade altså været en skinmanøvve. Den lille bankede med sine næver på mit baghode. Noget sa mig, at hvis han fik længe nok lov til det, ville jeg besvime, han måtte af. Jeg fik øje på tromlen med wienerkalk bag mig. Jeg lod mig falde baglæns. Der lød et hyl og et bump. Kalk væltede ud til alle sider. Jeg var kommet fri af ham. Jeg kunne rejse mig. Den lille lå og jamrede sig og tog sig til ryggen og næsen. Han var ikke til at kende igen. Kridende hvid var han. Blodet løb gennem den hvide kalk og mindede om syltetøj på fløde- skum. Jeg selv så osse ud ad helve- de til, nå, men jeg hade da fået ram på ham. Pludselig hev Knud mig i ærmet. Så har vi det lange skidehus sa han skræmt. Alle drengene for over deres kander og knoklede løs. Jeg prøvede at børste mig så godt jeg kunne, men det var håbløst. Den lille hade sat sig på en stol og sad og jamrede sig. Det lange ski- dehus var direktør og kom sjæl- dent, hade Knud sagt. Men nu stod han deri døren og måbede. Hans øjne så bare os to, de væltede kan- der og småbjergene af wienerkalk. Nej, nej, sa han og rystede på ho- det, De må gå øjeblikkeligt, ka De komme ud. Han kom lidt nærmere og stirrede på svineriet, er De split- hamrende tosset sa han. Så bukke- de han sig og så ud ad vinduet til Karl- sen, som læssede vogn, så for han ud af stuen. Jeg var ikke blevet her alligevel sa jeg til Knud. O.k. sa Knud, vi mødes til spil hos mig i aften. Jeg gik hjem. I gården hørte jeg direktøren råbe en hel masse til Karl- sen, som ikke anede en pind om det skete. Nå jeg var da ikke helt til rotterne. Jeg hade da ma- skinfabrikken at falde tilbage på.

Over tre år vil banken udvide aktiekapitalen med 50%

Det siger en hel del om tilliden til Arbejdernes Landsbank, at akti- onærerne – og det vil først og frem- mest sige fagbevægelsen – i løbet af foråret 1976 tegnede sig for en ud- videlse af aktiekapitalen med 11.990.000 kr. op til en samlet ak- tiekapital på 96 millioner kroner. Men et endnu stærkere udtryk for tillid er det, at en meget betydelig del af aktionærkredsen har givet til- sagn om også i årene 1977 og 1978 at ville medvirke til udbygning af ak- tiekapitalen, så denne ved udgan- gen af 1978 kommer op på 132 milli- oner kroner. Dermed er aktiekapi- talen i Arbejdernes Landsbank i lø- bet af 3 år forøget med mere end 50 pct. i forhold til den aktiekapital, som banken havde ved generalfor- samlingen i foråret.

– Det er et meget tilfredsstillende resultat for bankens bestyrelse, at aktionærerne på denne måde slut- ter op bag vore planer for en fortsat aktivitetsudvidelse, siger bankbe- styrelsens formand, forbundsfor- mand *Henry Hansen*. Sagen er jo nemlig, at Arbejdernes Landsbank nu igennem en række år har kunnet notere sig for gode resultater, og det ville være trist, om den stærke aktivitetsudfoldelse, der har været tale om skulle afbrydes. For ikke bare betyder denne aktivitetsud- foldelse, at vi i større udstrækning bliver i stand til at betjene vore kunder på bedst mulig måde – og vore kunder er jo fagbevægelsen og dens medlemmer først og frem- mest! Men den betyder jo også, at Arbejdernes Landsbank har tjent gode penge, som kommer den sam- lede arbejderbevægelse til gode.

– Gode penge, hvordan giver det sig udtryk?

– Banken har i årene siden 1970 kunnet forøge sine reserver, altså sin egenkapital, med ca. 83 millioner kroner, nemlig 59 mill. kr. til idag ca. 142 mill. kr. Det er sket samtidig med at banken har udbetalt et udbytte på 8 pct. til aktionærerne og iøvrigt på en række områder har støttet forskellige gode formål, som fagbevægelsen eller f.eks. Arbejdernes Oplysningsforbund har stået for. Det er aktiviteter af fortrinsvis oplysningsmæssig karakter, som ofte er gennemført i et samarbejde med vore mange filialer ude i landet.

– Reserverne på de 142 millioner kroner er altså opsparet indtjening.

– Ja, det kan man sige. Det er penge, som Arbejdernes Landsbank har haft i overskud på at drive bankforretning. Det er altså, sagt på en anden måde, en kapital, som ville være tilfaldet andre pengeinstitutter, hvis vi ikke i arbejderbevægelsen havde haft vor egen bank.

Jeg synes man må sige, at både denne kapitalopsparing og vor interesse i at være med til at styre udviklingen på kapitalmarkedet i almindelighed tilsiger os som arbejderbevægelse stadig at sørge for, at Arbejdernes Landsbank får den nødvendige kapital stillet til rådighed – en kapital, der altså ikke bare forrentes gennem normale udbytter, men som samtidig kaster egentlig fortjeneste af sig, som er vor fælles kollektive ejendom.

– I har fastsat, at tegningen af ny aktiekapital i 1976 skal løbe i tiden 15. august til 15. oktober. Men det gælder vel ikke bare for *nuværende* aktionærer?

– Nej, vi er i høj grad interesseret i, at bankens aktionærkreds udvides. Som jeg sagde før, er det i overvejende grad fagbevægelsen – og først og fremmest forbundene –

som er aktionærer i vor bank. Sådan er det iøvrigt også fastsat i bankens vedtægter. Men vi ser meget gerne, at vor aktionærkreds udvides med endnu flere lokale fagforeninger, end vi allerede har opnoteret i vor aktionærbog. Vi har jo her i Danmark flere tusinde fagforeninger, og det er kun en lille brøkdel af dem, som er aktionær i Arbejdernes Landsbank. Netop i disse år, da vi bevidst stræber efter en stadig bedre dækning af landet med filialer, vil det have stor betydning for os både psykologisk, men sandelig også økonomisk, hvis mange flere lokale afdelinger vil tegne sig for aktiekapital hos os.

Fagforeningerne er altså meget velkomne til også at melde sig med tegning af aktiekapital, både de mange, som allerede er aktionærer i Arbejdernes Landsbank, og de endnu mange flere, som endnu ikke er det.

– Bankerne har ellers vanskeligheder i øjeblikket med udlånsloft og andre kreditrestriktioner . . .

– Javist, men selvom ikke alting er så ligetil som før, så er det dog stadig en god forretning at drive bank. Vi skal imidlertid forstå, at også Arbejdernes Landsbank for at kunne drives på en rigtig måde må sikres den fornødne likviditet og en tilstrækkelig stor egenkapital. De restriktioner, vi i øjeblikket er underkastet, varer næppe ved, og derfor skal vi benytte denne tid til at styrke os, så vi kan klare udfordringer, vi møder, når restriktionerne falder væk.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Tal med:

Den gensidige Forsikringsforening for
Tjenestemænd
(Tryk Forsikring)
Parallelvej – 2800 Lyngby
Telefon (02) 87 88 11 eller (02) 87 11 88
Bed om: Tjenestemandsafdelingen, der
gerne anviser nærmeste tillidsmand

Det er efterhånden blevet en tradition søndag morgen at hive den gamle cykle frem og køre til ismejeriet efter morgenbrød og avisen. Det hører også med til ritualen, at vi efterhånden er et »hold«, der lige skyller støvet af halsen inden hjemturen.

Familien har efterhånden lært, at det godt kan blive formiddagskaffe med morgenbrød til, hvis verdenssituationen kræver »holdets« stillingtagen til dette eller hint problem.

Nu var det meget varmt i søndags, og det var da en naturlig tanke for nogle af de ældre, at det havde været dejligt, om man var pensionist og dermed kunne blive på landet så længe, man havde lyst. Godmodige drillerier hører med i vor snak, og jeg sagde til »Basse«, at der nok ikke var nogen, der lagde mærke til, om han var på fabrikken eller ej.

Han kvitterede selvfølgelig med, at man skulle være tjenestemand med stor pension uden at betale til den.

Se nu begyndte det at blive alvorligt, for hvor havde han den forrykte opfattelse fra?

Jo, »Basse« læste da aviser, og han fulgte da også med i TV i debatten om ensartede ydelser til alle, når vi blev gamle. Karl, som er blikkenslagermester, og Jørgen, der er noget med tøj, blæste op om ligestilling og lige ret for alle i samfundet og syntes, at »Basse« var helt rigtig.

Nu er søndagen jo da en slap-af-dag, og blodtrykket skulle helst ikke være for højt, når vi kom hjem, så jeg prøvede med en bemærkning, om at det var i skattemæssig henseende, de ville have ligestilling.

Paul, som også er ved DSB, kom med en ny forsyning støvdæmpende mundgodt, og så tog vi fat på dagens emne. Sandheden er jo den, at man ved lønningslovsrevisionen i 1969 af rationaliseringsmæssige årsager ophørte med den tidligere praksis, hvor man udskrev den fulde løn for derefter at trække pensionsbidraget fra. Ved indplaceringen i det nye lønsystem havde man fratrukket pensionsbidraget inden, og det vil altså sige, at alle tjenestemænd blev placeret på lavere løntrin, end tilfældet ville have været, hvis vi havde bibeholdt det gamle system. Det forekommer derfor som »gak i låget«, når man fra forskellig side – også fra højere embedsmænd i ministeriet fremsætter udtalelser, der kan mistolkes af befolkningen og dermed er misvisende. Man skaber nogle modsætningsforhold, som er helt urimelige.

Nu hører det også med til »holdets« ritual, at der kan være brug for en tænkepause, og »Basse« gik ned bag hegnet for at lette lidt på det indvendige tryk som ikke skyldes blodet.

Da han kom tilbage, sagde han, at det havde han sku' aldrig vist noget om. Poul prøvede at fange Karls blik, og det lykkedes også. Vi skal jo forny os, og da vi havde drukket de små bummelummer, Karl havde hentet, startede hjemturen med en lidt dårlig samvittighed.

Selvom der ventede en mindre skideballe, var det nu godt at få luft for de ærgrelser, man har på tjenestemændenes vegne, også i denne sammenhæng. Blot var det rart, om alle i dette land fik det rette at vide, så ville debatten om ensartet pension til alle nok få en anden karakter.

Men jeg ville gerne være med til et møde f.eks. på B & W, når en politiker stod op og fortalte dem,

hvad vi indirekte betaler, og at de derude skulle nedsættes tilsvarende i løn for at få det samme i pension. Måske en ide, statsministeren skulle tænke over, når der tales om helhedsløsning.

Nå, børnene er kommet på besøg med børnebørnene, og så er alle ærgrelser som blæst væk. Farmor ser nok lidt strengt på een, da drengen på 3 år siger »farfar, du lugter af ølbajer«, men glæden over, at den lille familie er sammen, overskygger fuldstændig den situation, at vi skal dele 3 rundstykker og en kande halvvarm kaffe. Jo – livet kan være skønt!

Tjavs

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Indkomstpolitik bydende nødvendig

*Samtale med statsminister
Anker Jørgensen*

– Indkomstpolitiske løsninger behøver ikke at betyde tilbageskridt for lønmodtagerne. I de situationer, hvor Socialdemokratiet har haft regeringen og har foretaget en eller anden form for styring af forholdene på arbejdsmarkedet, kan det godt være, at noget af det, der skete, blev mødt med utilfredshed lige i starten. Kort tid efter måtte man alt i alt erkende, at der var fornuft og ræssonement i det. ATP blev et af resultaterne. Sygelønsordningen et andet resultat. Og der kunne nævnes mere.

Det er statsminister Anker Jørgensen, der siger dette som svar på et spørgsmål om, hvorvidt en indkomstpolitisk løsning vil være ensbetydende med et stop i den lønmæssige udvikling. Og Anker Jørgensen fortsætter:

– Aldrig har det været så nødvendigt som nu, at samfundet får en indflydelse, at indkomsterne styres. Hvorfor? Sempelthen fordi alle lande gør det. Og er Danmark det eneste land, som undlader at foretage en styring af indkomstudviklingen, er det helt sikkert, at det vil være til umådelig skade for os. Jeg er ked af at skulle sige det – men vores tilbageholdenhed må endda være større end gennemsnittet af det niveau, man lægger sig på i alle de lande, vi har relation til. Det gælder både Norge, Sverige og EF-landene.

Handelsunderskuddet må ned

– Handelsunderskuddet er akilleshælen?

– Ja, det er vort meget store handelsunderskud, som ganske vist ikke sætter rekord i nordisk sammenligning. Norge har et, der er endnu større, 12–14 milliarder. Vort er »kun« indtil nu på 8 milliarder – men Norge har råd til at have et stort underskud, fordi de har forventede indtægter på olien. Sådan noget kan vi ikke regne med. Derfor giver udviklingen os også svage muligheder for at låne i udlandet, hvis ikke vi finder frem til en fornuftig styring også af indkomstudviklingen.

– Jeg vil gerne føje til, med al den alvor, situationen opfordrer til, at også for demokratiets skyld er det nødvendigt, at vi finder en løsning. Finder vi den ikke nu, så er det farligt for selve den demokratiske

udvikling. Økonomisk vil blot det, at vi ikke finder en løsning, i sig selv yderligere forværre de økonomiske problemer, vi står med. En løsning – også selv om den ikke i alle henseender er perfekt og måske kan mødes med kritik fra mange sider – er alligevel langt bedre, end at ingen løsning findes.

Kan der skabes et resultat?

– Er det muligt at sige noget om, hvorvidt de løbende forhandlinger med septemberforligets partier vil ende positivt?

– Her er vi ved en ren politisk vurdering. Alle ved, at det af hensyn til den samlede økonomi er nødvendigt at få en orden. Og alle ved, at selv om vi fik et valg, så skulle præcist de samme problemer også løses efter dette valg. Formentlig med et Folketing, som ikke var væsentligt anderledes sammensat – måske snarere lidt mere negativt sammensat. Hvis du spørger mig, hvad jeg mener med negativt, vil jeg sige, at det måske nok er sandsynligt, at Socialdemokratiet vil kunne klare et nogenlunde pænt valg, men i andre partier vi er i samarbejde med, vil det nok knibe med en styrkelse af dem. Derfor må de politisk simpelthen være interesseret i en løsning. Socialdemokratiet er det ubetinget, fordi opnår vi ikke en løsning, vil de økonomiske forhold blive stærkt forværrede, og arbejdsløsheden vil stige igen. Derfor er en løsning nødvendig.

– Det må stå lysende klart for hvert eneste medlem i fagforeningerne, at enten samarbejder vi med nogle af dem, som vi måske ideologisk ikke ligger alt for tæt på, eller vi opgiver at regere. Og så bliver der i stedet regeret ud fra en politik, hvor Glistrup får en afgørende indflydelse. Og det kan være, at der er nogle, som finder, at det kunne være godt

– men det er i hvert fald ikke noget, vi vil arbejde for.

Det er resultaterne, der tæller

– Indkomstpolitik har altid været mødt med kritik fra ekstremisterne på venstre fløj. Vil det også ske denne gang?

– Det må vi sikkert regne med. Får vi en indkomstpolitisk løsning, så vil kommunister, VS – og vel også SF boltre sig. Det er jo deres eneste chance for at markere et eller andet i forhold til Socialdemokratiet. Det er vi nødt til at leve med. Det kan ikke nytte at tro, at vi kan få afgørende indflydelse på dansk politik og de politiske løsninger, hvis vi ikke vil gøre noget i retning af det, jeg her har sagt. Enten gør man dette, eller også er vi drevet ud i en mark, hvor vi står i goldhed uden indflydelse på tingene. Derfor må vi leve med det. Vi må indstille os på det. Tillidsmændene må også indstille sig på, at laver vi en indkomstpolitisk løsning, der afgjort er nødvendig, vil vi komme ud for angreb fra det, man kalder venstrefløjen. Og det er synd og skam, fordi vores mulighed og vores fremtid ligger i, at vi tør tage det ansvar.

– Man skal ikke glemme, at netop det med politisk handling frem for gold agitation altid har været Socialdemokratiets styrke. Det er nok også altid det, som har givet os et internt opgør med den venstrefløj – men det er det, som i det lange løb har vist sig, at vort parti – og i virkeligheden også fagbevægelsen var bedst tjent med.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Tal med:

Den gensidige Forsikringsforening for
Tjenestemænd

(Tryk Forsikring)

Parallelvej – 2800 Lyngby

Telefon (02) 87 88 11 eller (02) 87 11 88

Bed om: Tjenestemandsaftningen, der gerne anviser nærmeste tillidsmand

Katastrofale huslejestigninger kan ventes

Katastrofale huslejestigninger ligger lige om hjørnet for et stort antal familier i den nyere del af den almennyttige boligmasse, fordi en række af de midlertidige støtteordninger trappes af. Samtidig er 170.000 familier i den ældre almennyttige boligmasse blevet pålagt en særavgift, som gør det vanskeligere at gennemføre nødvendige forbedrings- og vedligeholdelsesarbejder.

Denne særavgift medgår til nybyggeriets finansiering, men afgiften er endda ikke tilstrækkelig til at sikre opførelse af de 8.000 boliger årligt, som var boligforligets målsætning for det almennyttige byggeri. I boligselskaberne har man sagt stop for opkrævning af større afgifter, end man direkte er blevet pålagt i loven, og derfor vil der kunne bygges et stadigt faldende antal almennyttige boliger.

Den boliglovgivning, som blev resultatet af boligforliget fra 1974, har ikke skabt en løsning på disse meget alvorlige problemer. Samtidig lader den del af boligaftalen, som omhandlede ligestillingen mellem ejere og lejere, vente på sig.

Derfor vil boligforligets lovgivning skabe sociale katastrofer for et stort antal familier og en urimelig forskelsbehandling, hvis ikke situationens alvor erkendes af boligforligets partier nu.

Driftsstøtten må fortsætte

Et stort antal almennyttige boliger, som er igangsat i slutningen af 60'erne og i begyndelsen af 70'erne, har haft udlejningsvanskeligheder på grund af tidligere års voldsomme prisstigninger inden for byggeriet og det skyhøje renteniveau.

Gennem Boligselskabernes Landsbyggefond er der ydet en midlertidig driftsstøtte til en del af disse boliger for at afhjælpe nogle af

de værste vanskeligheder. Midlerne til denne driftsstøtte er imidlertid ved at være opbrugt, og derfor kan der forudses katastrofer, hvis der ikke gribes ind i tide.

Siden 1971, hvor denne støttevirksomhed startede, er der ydet i alt 262 mill. kr. De 150 mill. kr. er brugt til en midlertidig lejenedsættelse i form af driftslån, 38 mill. kr. er brugt til beboerindskudslån og 74 mill. kr. er brugt til dækning af en del af de konstaterede lejetab som følge af de tomme lejligheder – de såkaldte driftstabslån.

Støtten har hjulpet, idet man skønner, at 110–120 afdelinger ud af i alt ca. 180 afdelinger, som har fået driftsstøtte, er blevet bragt i nogenlunde balance.

Men i 50–60 afdelinger med 15–20.000 lejligheder er der fortsat et stort behov for driftsstøtte.

Store lejestigninger pr. 1. april 1977

Hvis der ikke tilføres landsbyggefonden yderligere statsmidler, vil der helt kontant ske meget store lejestigninger i ca. 11.000 lejligheder pr. 1. april 1977. I disse lejligheder er ydet midlertidige driftslån, som foreløbig kun løber til april næste år.

Hvis disse driftslån falder bort, vil der i de værste tilfælde blive tale om lejestigninger på op til 7.000 kr. årligt på en gang. Dette vil ske i almenyttige boligafdelinger, som i forvejen har meget høj husleje, og som har en meget anstrengt økonomi på grund af udlejningsvanskelighederne. Boligselskabernes Landsforening har i en fyldig redegørelse til folketingets boligudvalg dokumenteret den sociale katastrofe, som truer disse mange familier, og har derfor foreslået, at der sker en forlængelse og gradvis aftrapning af driftslåne.

Gullestrup, hedebyen ved Herning et af de byggerier, som har fået driftsstøtte.

Landsforeningen har samtidig dokumenteret behovet for at kunne fortsætte udlåne til dækning af driftstabene i afdelingerne med udlejningsvanskeligheder. Ydes der ikke sådanne lån, vil beboerne i afdelinger med udlejningsvanskeligheder blive ramt helt vilkårligt – eller det offentliges garantier må træde i kraft.

Landsforeningen har påpeget, at det principielt må være en samfundsopgave at dække de lejetab, som er påført afdelingerne på grund af den manglende styring af hele den samfundsøkonomiske udvikling.

Derfor må boligforligets partier erkende problemernes omfang og bevilge de nødvendige midler nu.

Rentesikringen må afvikles langsommere

Lejestigningerne i afdelingerne med driftslån vil yderligere blive et problem, fordi rentesikringsaftrapningen sætter ind med meget store

beløb næsten samtidig. Derfor er der også behov for en overgangsløsning på rentesikringsordningens problemer. Dette behov er imidlertid ikke begrænset til afdelinger med driftsstøtte, men gælder generelt for alle almenyttige byggerier opført under det høje renteniveau.

Der tikker en rentebombe under et meget stort antal lejligheder. I et eksempel med en bolig på 128 m² vil lejen, der nu er ca. 2.200 kr. om måneden stige til ca. 6.400 kr., når rentesikringen er helt aftrappet om 15 år, og når der tillige forudsættes en stigning i de almindelige driftsudgifter med 7 pct. om året.

Rentesikringen har efterhånden skabt udsigt til huslejestigninger af gigantiske dimensioner. Da man i 1966 vedtog rentesikringsordningen var det forudsætningen, at der var tale om en midlertidig ordning, som skulle klippe toppen af lejen, indtil renteniveauet igen var »normaliseret«.

Men udviklingen viser, at forudsætningerne for rentesikringsordningen er bristede. Et meget stort antal beboere vil komme ud for helt uantagelige lejestigninger, som ligger langt udover, hvad tilsvarende familier i nybyggede ejerboliger kommer ud for.

Samtidig er inflationstakten dæmpet, men huslejestigningerne er ikke dæmpet. På længere sigt må der en helt ny finansieringsordning til, som gør huslejen mindre følsom over for rentestigninger, og som sikrer en mere parallel udvikling i de forskellige befolkningsgruppers boligudgifter.

Ligestilling af ejere og lejere

Problemet med forskellen i boligudgifternes stigning hænger sammen med den manglende ligestilling af ejere og lejere. Boligforliget indeholdt en aftale om ligestilling af ejere og lejere ved en gradvis aftrapning af ejerboligernes skattefordele, men denne aftale er foreløbig lagt på is. Det må imidlertid stå klart for politikerne, at man ikke kan have to vidt forskellige støtte-systemer, som i ejerboligerne indebærer størst subsidier til de velbærgede i de største huse.

Systemet fører til en uddybning af klasseskellene i befolkningens boligforbrug. Det sociale byggeri vil i stigende grad få karakter af ghetto-bebyggelser, fordi den mere velstillede del af befolkningen vælger ejersystemet på grund af de økonomiske vilkår.

Løsningen på dette problem ligger ikke i at gøre de almennyttige boliger til ejerboliger, som nogle politikere og partier arbejder ihærdigt for, fordi man herved vil forringe boligvilkårene for de indkomstsvage grupper, som ikke har mulighed for at udnytte ejerboligsystemets fordele.

Løsningen må på den ene side bestå i en beskæring af den urimelige del af ejerboligernes fordele og på den anden side i en øget social boligstøtte i udlejningsboligerne.

Behov for nybyggeri

Løsningen af boligproblemerne for de indkomstsvage grupper er endvidere blevet vanskeliggjort af ejerboligsystemets fremmarch i den ældre private udlejningsmasse. Der vil blive stadig færre udlejningsboliger og derfor vil det almennyttige byggeri skulle løse stadig flere af disse befolkningsgruppers boligproblemer.

Også derfor er det helt urimeligt, at der endnu ikke er skabt en løsning på problemet om sikring af de 8.000 almennyttige boliger årligt.

Landsbyggefonden har sagt stop for en forøgelse af særbidraget, og i boligforligets første år, 1975/76, har man derfor kun kunnet igangsætte ca. 6.500 almennyttige boliger. Der manglede i 1975/76 ca. 30 mill. kr. i landsbyggefonden for at kunne nå op på de 8.000 boliger.

Politikerne burde for længst have skabt en løsning på dette problem, som også har væsentligt beskæftigelsesmæssig betydning. Parcelhusbyggeriet må efter ophøret af momsnedsettelsen og på grund af de seneste måneders kursfald på obligationsmarkedet forventes igen at være for nedadgående.

Men politikerne kan ved indsats af forholdsvis beskedne midler skabe beskæftigelse til omkring 3.000 mand ved at opfylde boligforligets målsætning om de 8.000 almennyttige boliger.

Problemet vil blive skærpet i takt med stigningerne i byggeomkostningerne, og i boligforligets sidst år i 1978/79 vil der formentlig kun kunne igangsættes omkring 5.000 almennyttige boliger, hvis der ikke skabes en løsning.

PERSONALIA

Forfremmet til lokomotivfører (kørelærer) (19. lrm.) pr. 1-6-76

Lokomotivfører (17. lrm.):

B. Christoffersen, ddt Gb i ddt Gb

Forfremmet til lokomotivfører (18. lrm.) pr. 1-7-76

Lokomotivfører (17. lrm.):

E. W. Olsson, ddt Gb i ddt Gb

P. T. Kokholm, ddt Ar i ddt Ar

Forfremmet til lokomotivfører (17. lrm.) pr. 1-6-76

Lokomotivfører (lyntogsafløser) (15. lrm.):

H. C. E. Wetterstein Hgl

Forfremmet til lokomotivfører (17. lrm.) pr. 1-6-76

Lokomotivfører (13. lrm.):

J. H. E. Brøchner, ddt Ar i ddt Ar

Tage P. Nielsen, ddt Gb i ddt Kø

J. D. Schmidt, ddt Gb i ddt Kø

H. F. Sprenger, ddt Rf i ddt Rf

E. B. Andersen, ddt Gb i ddt Gb

V. N. Mielec, ddt i Ar i ddt Kø

H. E. Holst, ddt Rf i ddt Rf

L. Dupont, ddt Ar i ddt Ar

M. F. Nielsen, ddt Gb i ddt Gb

H. Andersen, ddt Fa i ddt Fa

Forfremmet til lokomotivfører (15. lrm.) pr. 1-7-76

Lokomotivfører (13. lrm.):

K. Jensen, ddt Es i ddt Es

F. J. A. Olsen, ddt Hr i ddt Hr

P. A. L. Jørgensen, ddt Od i ddt Od

Overgået til anden stilling pr. 1.6.76

Lkf. N. M. J. Buus, 17. lrm. ddt Rf til lkm.p.

16. lrm., ddt Fa

Lkf. P. J. Jensen, 13. lrm. ddt Ar til lkm.p.

16. lrm., ddt Ar

Overgået til anden stilling pr. 1.7.76

Lkf. L. P. Larsen, 13. lrm. ddt Kh til ktas. 3.

lrm., ddo Kh

Overgået til stillingen som lyntogsafløser i 13. lrm. pr. 1.6.76

Lokomotivfører F. R. Rasmussen 13. lrm.

ddt Gb i ddt Hgl

Ansæt som lokomotivassistent**8. Irm. 1-7-76**

Lokomotivassistent p.:

G. K. Nielsen, ddt Kh i ddt Kh
 P. Petersen (Skytte), ddt Kh i ddt Kh
 F. Nielsen (Englund), ddt Kh i ddt Kh
 W. Trojahn, ddt Kh i ddt Kh
 J. Jørgensen, ddt Kh i ddt Kh
 L. Højland, ddt Kh i ddt Kh
 A. Sørensen, ddt Kh i ddt Kh
 N. Rasmussen, ddt Kh i ddt Kh
 B. L. Jensen, ddt Kh i ddt Kh
 G. V. F. Kruse, ddt Kh i ddt Kh

Forflyttelse pr. 1-7-76

Lokomotivfører (13. Irm.):

E. Rasmussen, ddt Gb i ddt Fa
 Lokomotivfører (17. Irm.):
 C. F. Kann, ddt Rf i ddt Gb

Forflytninger pr. 1. juli 1976, uansøgt:

Lokomotivassistenterne (8. Irm.):

P. W. Madsen, ddt Kh til ddt Gb
 K. Jensen, ddt Kh til ddt Gb
 B. Hansen (Fanø), ddt Kh til ddt Gb
 E. D. Rasmussen, ddt Kh til ddt Gb
 E. Kettner, ddt Kh til ddt Gb
 P.-E. Bukhave, ddt Kh til ddt Gb
 P. J. Jensen, ddt Kh til ddt Gb
 S. H. Olsen, ddt Kh til ddt Gb
 H. P. Hansen, ddt Kh til ddt Gb
 B. Simonsen, ddt Kh til ddt Gb
 J. W. Sørensen, ddt Kh til ddt Gb
 P. H. Jensen, ddt Kh til ddt Gb
 P. I. Johansen, ddt Kh til ddt Gb
 O. E. Petersen, ddt Kh til ddt Gb
 V. E. Andersen, ddt Kh til ddt Gb
 F. M. B. Jørgensen, ddt Kh til ddt Gb
 E. Pedersen, ddt Kh til ddt Gb
 E. O. A. Nielsen, ddt Kh til ddt Gb
 H. J. Petersen, ddt Kh til ddt Gb
 P. J. Jørgensen, ddt Kh til ddt Gb
 E. Baunsgaard, ddt Kh til ddt Gb
 S. Hylsberg, ddt Kh til ddt Gb
 K. Nilsson, ddt Kh til ddt Gb
 H. J. V. Nielsen, ddt Kh til ddt Gb
 C. J. Andersen, ddt Kh til ddt Gb
 J. Bendixen, ddt Kh til ddt Gb
 J. I. Madsen, ddt Kh til ddt Gb

Lokomotivassistenterne p. (8. Irm.):

S. H. Strøm-Hansen, ddt Gb til ddt Kh
 E. H. Hansen, ddt Gb til ddt Kh
 P. Hagstrøm, ddt Gb til ddt Kh
 F. Christensen, ddt Gb til ddt Kh
 S. E. Larsen, ddt Gb til ddt Kh
 Eigil Nielsen, ddt Gb til ddt Kh
 N. V. Holst, ddt Gb til ddt Kh
 T. E. Guldmann, ddt Gb til ddt Kh
 C. N. Bøttcher, ddt Gb til ddt Kh
 J. Jensen, ddt Gb til ddt Kh

T. H. Jensen, ddt Gb til ddt Kh
 U. Salmonsens, ddt Gb til ddt Kh
 Jens P. Jensen, ddt Gb til ddt Kh
 Bent Hansen, ddt Gb til ddt Kh
 M. J. Jensen, ddt Gb til ddt Kh
 J. C. V. Brunsted, ddt Gb til ddt Kh
 P. T. J. Bøgelund, ddt Gb til ddt Kh
 E. P. Steffensen, ddt Gb til ddt Kh
 O. Lindh, ddt Gb til ddt Kh
 P. D. Poulsen, ddt Gb til ddt Kh
 K. Skou Hansen, ddt Gb til ddt Kh
 T. B. Christensen, ddt Gb til ddt Kh
 P. Krogholt, ddt Gb til ddt Kh
 P. F. Jørgensen, ddt Gb til ddt Kh
 J. Bertelsen, ddt Gb til ddt Kh
 E. J. Larsen, ddt Gb til ddt Kh
 G. H. Jensen, ddt Gb til ddt Kh
 A. K. Tredal, ddt Gb til ddt Kh
 K. G. Sørensen, ddt Gb til ddt Kh
 S. E. Warrer, ddt Gb til ddt Kh
 S. C. Ovesen, ddt Gb til ddt Kh
 Johnny Rasmussen, ddt Gb til ddt Kh

Afsked 30.6.76 p g svagelighed

Elektrofører 15. Irm.

A. E. Hansen, ddt Kh

Afsked 30.6.76 e ansøgning

Lokomotivassistent p 8. Irm.

P. Kolstrup, ddt Kh

Afsked 31.7.76 e ans. alder

Lokomotivfører 18. Irm.

E. Kristensen, ddt Ar

A. Christensen (Tunø), ddt Gb

Afsked 31.8.76 p g svagelighed

Lokomotivfører 17. Irm.

E. W. Andersen, ddt Ar

Lokomotivfører 15. Irm.

A. M. J. Hansen, ddt Fa

Opmærksomhed frabedes

Al opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

Lokomotivfører *G. V. Laursen*, Århus.**Optaget som ekstraordinært medlem**Lokomotivmester (16. Irm.) *L. C. Lyngsaa*.**Tak**

Hjertelig tak for venlig deltagelse ved min mand, lokomotivfører *H. C. Jessen's* begravelse.

Else Jessen

Padborg

DødsfaldPens. lokomotivfører *C. G. Jensen*, Korsør, død d. 5/5-1976.Pens. lokomotivfører *A. R. N. Hansen*, Åbenrå, død d. 26/2-1976.Pens. lokomotivfører *A. K. Andersen*, Hårlev, død d. 2/3-1976.Pens. lokomotivfører *N. P. Jørgensen*, Middelfart.Pens. lokomotivfører *M. Ejlersten*, Struer, død d. 20/4-1976.Pens. lokomotivfører *E. A. Pedersen*, Valby, død d. 9/4-1976.Pens. lokomotivfører *C. C. V. Erland*, Gråstengsgade 2, Århus, død d. 24/6-1976.Pens. lokomotivfører *O. Hare*, Åbenrågade 19, Århus, død d. 20/6-1976.**DSB skolens kursusoversigt 1976/77**

Lokomotivførerkursus

20. 9- 1.11.1976 prøve 2.11-3.11.1976

4.11-16.12.1976 prøve 17.12. og 20.12.1976

10. 1.-21. 2.1977 prøve 22.2.-23.2.1977

28. 3.-13. 5.1977 prøve 16.5-17.5.1977

Grundkursus f. lokomotivassistenter:

2.8.-6.8.1976

1.10.-7.10.1976

Lokomotivassistentkursus del 1:

26. 8.-22. 9.1976 prøve 23.9.-24.9.1976 hold P

27.10.-23.11.1976 prøve 24.11.-25.11.1976 hold R

Lokomotivassistentkursus del 2:

18.10-18.11.1976 prøve 19.11. og 22.11.1976

20.12.76-24.1.77 prøve 25.1.-26.1.1977

Lokomotivassistentkursus del 3:

7.12.-8.12.1976 prøve 9.12.-10.12.1976

10.2.-11.2.-1977 prøve 14.2.-15.2.1977

Specialkursus S-tog:

30. 8.-10. 9.1976 hold O

3. 1.-14. 1.1977 hold P

9. 3.-22. 3.1977 hold R

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Husk stof til bladet skal være indsendt senest den 20. i måneden forud.

CHRISTIANIA er essensen af 1960-
epokens kulturliv-
siden er inde sil at bygge
en mur omkring det hele, gi'
stedets nationalmuseum-status
og så entre af turistet og andre gæster

